



14.9.2023

ASIA Rutajoen Seinäkosken padon purkaminen ja kalataloudellinen kunnostus, Joutsa

HAKIJA Pohjois-Päijänteen kalatalousalue

HAKEMUKSEN VIREILLETULO

Pohjois-Päijänteen kalatalousalue on 6.5.2022 Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirastossa vireille panemassaan ja myöhemmin täydentämässään hakemuksessa pyytänyt lupaa Rutajoen Seinäkosken (nimenä käytetään myös *Tammenkoski*, *Tammen Myllykoski*) padon purkamiseen ja kalataloudelliseen kunnostukseen Joutsan kunnassa. Lisäksi hakija hakee Seinäkosken patoamista ja veden käyttöä koskevien aiempien lupien rauettamista.

LUVAN HAKEMISEN PERUSTE JA LUPAVIRANOMAISEN TOIMIVALTA

Vesilain 3 luvun 3 §:n 2 momentti ja 1 luvun 7 §:n 1 momentti

HANKETTA KOSKEVAT LUVAT, PÄÄTÖKSET JA ALUEEN KAAVOITUSTILANNE

Luvat ja päätökset

Seinäkosken patoaminen ja vedenkäyttö perustuu Rutatammenkosken myllyn rakentamista koskevaan Mikkelin läänin Kuvernööriviraston 22.6.1842 Nikodemus Matinpoika Kokomäelle ja Juhana Juhananpoika Poloinille antamaan päätökseen (suomennos N:o 294. ex. 665.1838) sekä Tammenkosken myllyn pysyttämistä ja laajentamista koskevaan Hämeenlinnan läänin kuvernöörin 26.1.1892 Arthur Oliver Blombergille antamaan päätöksen (N:o 313. B 48/17.1890). Päätöksen N:o 313. B 48/17.1890 mukaan Blomberg omistaa osin ostoilla ja osin vuokrasopimuksilla niin kutsutun Kaakonmäen vanhan jauhomyllyn vesivoimiseen ja tontteineen.

Seinäkosken eli Tammen myllyn padotuskorkeutta on korotettu vesistötoimikunnan 10.11.1947 Johannes Piriselle antamalla päätöksellä. Veden padotuskorkeus padon yläpuolella on määrätty luvassa 21,00 metriin. Päätöksen mukaan Johannes Pirinen on Rutajoen Seinäkosken eli Tammen myllyn omistaja.

Itä-Suomen vesioikeus on 17.2.1967 antamallaan päätöksellä nro 7/II/67 kumonnut Rutajokea koskevat uittopäätökset tarpeettomina ja Metsähallitus on poistanut uittorakenteet syksyllä 1967.

Uiton päätyttyä myllyalueelle on rakennettu kalanviljelylaitos Korkeimman hallinto-oikeuden 4.12.1975 pysyttämän Itä-Suomen vesioikeuden 4.4.1975 Aune Suonteelle antaman päätöksen N:o 34/ym/75 mukaisesti. Päätöksen mukaan Aune Suontee on ostanut Tammen myllyn tilan Rn:o 16 Johannes ja Lyyli Piriseltä. Päätöksessä on annettu oikeus padottaa Tammenmyllyn padolla vettä kalanviljelylaitoksen tarvetta varten, rakentaa kalanviljelylaitosta varten tarvittavat rakenteet, johtaa vettä patoaltaasta kalanviljelylaitokselle sekä päästää laitoksella käytetty vesi takaisin Rutajokeen padon alapuolelle. Päätös sisältää kosken nykyiset patorakenteet. Päätöksen mukaan patona on betonipato, jonka harjan korkeus itärannalla on 21,30 m, länsirannalla 21,39 m ja alin korkeus 21,11 m. Padossa on itärannalta lukien kolme aukkoa, joissa on, yhdessä aukossa leveys 1,9 m ja kynnyshkorkeus 19,46 m, toisessa aukossa leveys 3,15 m ja kynnyshkorkeus 19,54 m ja kolmannessa aukossa leveys 2,9 m ja kynnyshkorkeus 19,59 m. Veden padotuskorkeus on määrätty luvassa 20,50 metriin (N₂₀₀₀ +121,80 m). Kiintopisteeksi on määrätty pihakiven korkopiste 20,85 m. Päätöksellä on annettu oikeus 4 500 kg kalankasvatukseen sekä oikeus johtaa vettä kalanviljelylaitoksen tarpeisiin Rutajoesta enintään 0,15 m³/s. Päätöksellä nro 34/ym/75 kumottiin em. vuosien 1842, 1892 ja 1947 lupapäätökset niiltä osin, kun ne ovat ristiriidassa ko. päätöksen kanssa.

Viimeisin kalanviljelylaitosta ja veden johtamista koskeva lupa on myönnetty Finn-Salmon Oy:lle 26.9.1980 Itä-Suomen vesioikeuden päätöksellä N:o 99/Ym I/80. Päätöksen mukaan Finn-Salmon Oy on Tammenmyllyn tilan RN:o 16 omistaja. Päätöksessä kalanviljelylaitokselle myönnettiin 0,3 m³/s vedenjohtamislupa Rutajoesta sekä lupa 15 000 kg kalankasvatukseen. Lupa on voimassa toistaiseksi, mutta kalanviljelylaitoksella käytetyn veden, sikäli kun se ylittää 0,15 m³/s, vesistöön päästämisen osalta kuitenkin enintään siihen saakka, kunnes lupamääräyksessä 9) tehtäväksi määrätty hakemus on ratkaistu.

Hakemuksen mukaan kalanviljelylaitoksen toiminta on päättynyt vuonna 1986, eikä varsinaista luvanhaltijaa enää ole.

Itä-Suomen vesioikeus on 13.2.1981 antamallaan päätöksellä N:o 13/Ym I/81 myöntänyt Rutajärven säännöstely-yhtiölle luvan säännöstelypadon rakentamiseen ja Rutajärven kesäaikaiseen säännöstelyyn Leivonmäen (nyk. Joutsa) kunnassa.

Kaavoitustilanne ja suojelualueet

Kaavoitustilanne

Voimassa olevassa Keski-Suomen maakuntakaavassa hankealue on osa kansallispuistoa sekä luonnonsuojelu- ja Natura 2000 -verkostoon kuuluvaa aluetta. Alue on lisäksi merkitty matkailun ja virkistyksen veto-voima-alueeksi. Viranomaisehdotus Keski-Suomen maakuntakaavaksi

2040 ei sisällä hankealuetta koskevia muutoksia voimassa olevaan maakuntakaavaan nähden.

Hankealueella voimassa olevassa yleiskaavassa suurin osa Rutajoen ranta-alueista on merkitty luonnonsuojelualueeksi (merkintä SL). Alueita koskevan kaavamerkinnän mukaan alueilla tarkoitetaan Leivonmäen kansallispuistoa, muita valtion maan suojelualueita, yksityismaan suojelualueita sekä suojelualueiksi perustettavia suojelualueita. Kaavassa kiinteistö 172-419-16-0 *Tammen mylly* on merkitty pientalovaltaiseksi asuntoalueeksi (merkintä AP). Lisäksi hankealue on merkitty kaavassa sekä Natura 2000 -verkostoon että rantojensuojeluohjelmaan kuuluvaksi alueeksi.

Suojelualueet

Rutajoen ja sen yläpuolisen Rutajärven rannoilla on useita Leivonmäen kansallispuistoon (tunnus KPU090035) kuuluvia alueita. Kansallispuiston alueelle on laadittu hoito- ja käyttösuunnitelma vuonna 2009. Lisäksi osa Rutajärven ranta-alueista sekä Rutapohjan kanavan eteläpuolisesta alueesta kuuluvat yksityismaiden luonnonsuojelualueisiin.

Rutajoki ja Rutajärvi kokonaisuudessaan kuuluvat Natura-verkostoon kuuluvaan Haapasuo-Syysniemi-Rutajärvi-Kivijärvi alueeseen (FI0900074). Rutajoki ja osa Rutajärvestä kuuluu lisäksi valtakunnalliseen rantojensuojeluohjelmaan (Rutajärvi, tunnus RSO090070).

Hankealueelle ei sijoitu muinaismuistokohteita tai -alueita.

HANKKEEN SIJAINNIN JA SEN YMPÄRISTÖ

Seinäkosken pato sijaitsee Rutajoen yläosalla Joutsan kunnassa Rutalahden asuintaajamasta noin 4,0 km kaakkoon. Rutajoki virtaa säännötellyltä Rutajärveltä Päijänteen Rutalahteen. Rutajärvestä vedet johdetaan Rutapohjan kanavan kautta Seinäkoskessa sijaitsevan padon yläpuoliseen keinotekoiseen patoaltaaseen, Myllylampeen. Seinäkosken pato on nykyisellään täydellinen nousueste vesieliöstölle.

Seinäkosken länsirannalla sijaitsevalla kiinteistöllä *Tammen mylly* (kiinteistötunnus 172-419-16-0), jossa aiemmin alueella toimineen kalanviljelylaitoksen kala-altaat sijaitsevat, on edelleen satunnaista kotitarvekalanviljelyä. Rutapohjan kanavan varrella sijaitsee toinen rakennettu kiinteistö. Muut hankealueen läheisyydessä olevat rantakiinteistöt ovat rakentamattomia ja kuuluvat Leivonmäen kansallispuiston alueeseen.

LUPAHAKEMUKSEN SISÄLTÖ

Hankkeen tarkoitus ja yleiskuvaus

Seinäkosken padolla ei ole enää toiminnassa olevaa vesivoimaa tai vetä käytäviä laitoksia. Myllylaitos on purettu ja myllyn johdinkanava on täytetty maa-aineksella. Nykyinen pato on kolmiaukkoinen, jossa virtaaman säätöä voidaan tehdä jokaisella aukolla. Myllylammen veden pinnankorkeutta on nykyisin säännötellyt uittokourun aukosta sekä var-

sinaisesta säännöstelyaukosta. Nykyiset patorakenteet on luvitettu Itä-Suomen vesioikeuden 4.4.1975 antamassa päätöksessä N:o 34/ym/75.

Hankkeen tarkoituksena on Rutajoen vaellusyhteyden palauttaminen Päijänteestä Rutajärveen ja sen yläpuolisiin vesistönsosiin. Hankkeessa puretaan nykyinen Seinäkosken pato, pysytetään rakennettavalla pohjakynnyksellä padon yläpuolisen Myllylammen keskivedenpinnankorkeus ($N_{2000} +121,75$ m) sekä siirretään ja pidennetään koskiuomaa. Uomaa pidennetään siirtämällä kosken niskaa/kynnystävää rakennetta 16 m ylävirtaan sekä siirtämällä uoma kulkemaan alaosaan ulkokaarten vanhan kala-altaan kautta. Koskiuoman kunnostus toteutetaan kalataloudellisen kunnostuksen periaatteita noudattaen. Kunnostuksen jälkeen koskiuoman pituus on noin 110 m. Kosken pudotuskorkeus jaetaan koko uoman pituudelle.

Hankkeessa kiinteistölle 172-419-16-0 *Tammen mylly* jää oikeus johtaa vettä nykyisellä rakenneratkaisulla tarpeen vaatiessa enintään 0,15 m³/s kala-aitaiden veden hapetuksen varmistamiseksi.

Hakija hakee hankealueelle aiemmin annettujen seuraavien päätösten rauettamista:

- Mikkelin läänin Kuvemööriviraston 22.6.1842 antama päätös (suomennos N:o 294. ex. 665.1838)
- Hämeenlinnan läänin kuvernöörin 26.1.1892 antama päätös N:o 313. B 48/17.1890
- Vesistötoimikunnan 10.11.1947 antama padotuskorkeuden nostamista koskeva päätös.
- Itä-Suomen vesioikeuden 4.4.1975 antama päätös N:o 34/ym/75
- Itä-Suomen vesioikeuden 26.9.1980 antama päätös N:o 99/Ym I/80.

Hakemussuunnitelman tiedot on esitetty N_{2000} -korkeusjärjestelmässä.

Vesistötiedot

Rutajoki (valuma-alue 14.236) virtaa Leivonmäen Rutajärveltä Päijänteen Rutalahteen Joutsan kunnan alueella. Pudotuskorkeutta 5 km matkalla on 44,8 m. Aiemmin Rutajoella on ollut suuri merkitys alueellisena taimenen lisääntymisalueena Pohjois-Päijänteellä.

Rutajärveä on laskettu 1800-luvulla ja yhteensä sen on arvioitu laske-
neen 3,5 m luontaisesta vesipinnastaan. Rutajärven kesäaikaista vedenpintaa säännöstellään Itä-Suomen vesioikeuden 13.2.1981 antamalla päätöksellä N:o 13/Ym I/81. Säännöstely vaikuttaa Rutajoen virtaamiseen ja myös Rutajärven luusuassa oleva säännöstelypato muodostaa ajoittaisen nousuesteen vesistössä.

Nykyinen Seinäkosken pato toimii täydellisenä nousuesteenä vesistössä. Seinäkosken pituus padosta alaspäin on 84 m ja pudotuskorkeutta padosta Rutajärveen on useita metrejä. Pudotuskorkeus padolla vaihtelee padotuskorkeuden mukaisesti. Veden pinnan tasossa 121,80 m pudotuskorkeus padon alle vapaaseen veteen (pohjan tasoon 118,50 m)

on 3,3 m. Pudotuskorkeutta koko uoman matkalla tasosta 121,80 m on yhteensä 5,03 m.

Rutajoen yläosa on kaivettu kanava (Rutapohjan kanava), jossa luonnonuoma on ohitettu. Rutajoelle on laadittu kalataloudellinen kunnostussuunnitelma ja sen alaosa on kunnostettu vuonna 1997.

Rutajärven keskivedenkorkeus (MW) on $N_{2000} +123,36$ m, ylivedenkorkeus (HW) $N_{2000} +123,90$ m ja alivedenkorkeus (NW) $N_{2000} +122,83$ m. Kesäaikainen (1.6. – 15.9.) keskivedenkorkeus on $N_{2000} +123,48$ m. Rutajoen virtaamat Rutajärven luusuassa ovat seuraavat:

Ylivirtaama (HQ)	5,21 m ³ /s
Keskiylivirtaama (MHQ)	3,65 m ³ /s
Keskivirtaama (MQ)	1,86 m ³ /s
Keskialivirtaama (MNQ)	0,474 m ³ /s
Alivirtaama (NQ)	0,352 m ³ /s

Kalanviljelylaitosta koskevassa Itä-Suomen vesioikeuden päätöksessä N:o 34/ym/75 määrätty padotuskorkeus 20,50 m vastaa noin $N_{2000} +121,80$ m.

Seinäkosken padon poistaminen ja virtavesikunnostus eivät vaikuta Rutajärven veden pinnan korkeuksiin.

Vedenlaadultaan ja ekologiselta tilaltaan Rutajoki ja Rutajärvi ovat erinomaisessa tai hyvässä tilassa.

Luontoarvot

Rutajoki ja Rutajärvi kokonaisuudessaan kuuluvat Natura-verkoston kuuluvaan Haapasuo-Syysniemi-Rutajärvi-Kivijärvi alueeseen (FI0900074), joka on suojeltu sekä luontotyyppiensä (14 kpl) että lajien- sa takia. Rutajoki itsessään edustaa luontotyyppiä *Fennoskandian luonnontilainen jokireitti* (3210). Natura 2000 -tietolomakkeessa mainituista lajeista kunnostettavalla alueella esiintyvät lähinnä saukko ja koskikara. Kunnostuksista hyötyvä järvitaimen on luokiteltu erittäin uhanalaiseksi. Koskiuoman lajistosta ei ole tehty erillistä lajikartoitusta.

Alueen Natura -tietolomakkeen mukaan Rutajärven järvitaimen kanta on elinvoimainen ja Rutajoki on sen tärkeää lisääntymisaluetta. Rutajoki on monikoskinen joki, jonka kosket ovat paikoin jyrkkiä ja putousmaisia. Joen rannat ovat monin paikoin pensaikkaisia. Joki on perattu voimakkaasti koko matkalta ja yläjuoksulta padottu. Ympäristövaurioiden korjaamiseksi Rutajoen alaosa on kunnostettu ja yläosa on tarkoitus kunnostaa jatkossa. Jokivarsi on varsin luonnontilainen, vaikkakin alajuoksulla on runsaasti asutusta ja lomakylä.

Hakemuksen mukaan Rutajoessa ja sen yläpuolisessa Kiertojoessa elää elinvoimainen taimenkanta ja havaintoja suurista kutukaloista on tehty vuosittain. Rutajoessa on tehty taimenhavaintoja sekä Seinäkosken padon alapuolella että yläpuolella Rutapohjan kanavassa.

Vesi- ja ranta-alueiden käyttö

Rutajoessa on irtoutitettu puutavaraa viimeksi 1952. Uittosääntö on kumottu ja uittolaitteet purettu vuonna 1967. Hankealueella uomassa ei ole vesiliikennettä.

Suoritettavat toimenpiteet ja rakenteiden tekninen kuvaus

Hankkeessa nykyinen Seinäkosken pato puretaan, uoma siirretään itään päin sekä pidennetään rakentamalla kosken niskana toimiva pohjakynnys nykyisen padon ylävirran puolelle sekä siirtämällä uoma alasastaan kulkemaan ulkokaarten vanhan kala-altaan kautta.

Noin 16 m nykyisen patorakenteen yläjuoksun puolelle rakennettavan pohjakynnyksen kynnyskorkeus padon keskellä 8 metrin leveydeltä on $N_{2000} +121,55$ m. Padon harjan pituus kokonaisuudessaan on 31 m. Vedenpinnan tavoitetaso (MW) kynnyksellä ja sen yläpuolisella Myllylammella on $N_{2000} +121,75$ m. Uoman leveys vapaalla virtausaukolla on 8 m, jolloin $1,8 \text{ m}^3/\text{s}$ virtaamalla vesisyvyys kynnyksellä on noin 23 cm. Vesittyneen uoman leveys on noin 11 m. Niska toteutetaan poikkileikkauksen suuntaisesti loivalla luiskauksella. Luiskan kaltevuus alavirran puolella on noin 1:10 ja ylävirran puolelle noin 1:3 ... 1:4.

Kynnyksen alapuolella uoma siirretään itään päin maamassojen siirrolla noin 5,5–8 m. Kunnostettavan uoman rantapenkereitä korotetaan poikkileikkauksien 8–16 välillä tavoitekeskivedenpinnan yläpuolelle noin 30–50 cm. Korotetun uomaosuuden leveys vaihtelee 11–15 m. Poikkileikkauksen 16 alapuolella ei tehdä reunakorotuksia. Alaosastaan uoma siirretään kulkemaan ulkokaarten vanhan kala-altaan kautta, johon muodostuu koskisuvanto ennen uoman laskemista kahdella virtausaukolla nykyiseen Rutajoen uomaan. Nykyinen allas jaetaan pienemmäksi pengerryksellä ja kunnostetaan koskisuvannoksi. Vedenpinnan tavoitetaso koskisuvannossa on $N_{2000} +117,85$ m. Altaan alapuolisella osuudella pohjan korko on hyvin lähellä nykyistä tasoa, eikä siellä tehdä uoman täyttöö/siirtoa.

Uoman kunnostus toteutetaan keskivirtaamalla vain osittain vesittyneenä luonnonmukaisena koskiuomana, jossa veden virtausta johdetaan puolelta toiselle ja virtausnopeutta hidastetaan. Uoman rakenteellinen purkauskyky on yli $15 \text{ m}^3/\text{s}$ vettä virtausnopeudella 2 m/s. Kunnostuksen jälkeen koskiuoman pituus on noin 110 m. Uoman pudotuskorkeus jaetaan kynnystämällä koko uoman pituudelle, jolloin uoman laskennallinen kokonaiskaltevuus on 4,5 %. Uomaan tehdään suurista kivistä suisteita ja poikittaiskynnyksiä sekä lisääntymis-, poikastuotanto- ja suoja-alueiksi soveltuvia alueita.

Kutusoraikat tehdään n. 18–32–56 mm seulotusta luonnosorasta. Sorat sijoitetaan kivikkojen sekaan sekä kynnysrakenteisiin siten, että laikun koko on yli 2 m^2 . Kutusoran riittävyttä ja lisäsorastuksen tarvetta kohteilla arvioidaan työn edetessä. Poikastuotantoalueiksi ja suojapaikoiksi tehdään matalia (0,05–0,5 m) ja riittävän hidavirtaisia (0–0,5 m/s) koskiosuuksia. Näillä alueilla pohjan raekoko on soraa ja suhteelli-

sen pientä kiveä (esim. 30–300 mm). Virranohjaukseen ja kynnyksiin käytetään erikokoista materiaalia. Niskojen pintakiveykset pyritään ulottamaan pitkälle ylävirtaan, jolla parannetaan jääkannen muodostumista virta-alueille. Koskiin tulee jättää tai tehdä riittävän pitkiä syvänteitä, jossa säilyy pohjanmyötäinen virtaus. Koskiin tulee jättää myös pintakivetömiä virtaamattomia tai hitaan virran alueita. Kohteet voivat olla pienialaisia (esim. 1–4 m²) ja näitä voidaan luoda myös puunrunkojen oikealla asettelulla. Puunrunkoja ei aseteta uoman niskoille tai muuten epäedullisiin paikkoihin, jossa saattaisi syntyä veden patoutumista.

Kunnostustyöt toteutetaan kaivinkoneella alivirtaamakaudella uoman itärannalta. Materiaalsiirtoihin käytetään dumperia ja traktoria. Länsirannan puolella kansallispuiston alueella ei ole tarpeen käyttää koneita.

Kaikki nykyisen padon maanpäälliset rakenteet puretaan. Uoman kohdalta patorakenne puretaan vähintään tasoon N₂₀₀₀ +120,0 m. Purettavan padon betonirakenteet viedään Joutsan kunnan osoittamaan jälleen sijoittamispaikkaan tai hävitettäväksi kunnan ohjeistuksen mukaisesti. Uoman siirrosta syntyvät kaivuumassat käytetään pohjan korotuksiin ja tiivistyksiin. Lisäksi alueelle tuodaan murskeita, suuria kiviä sekä kalataloudellisen kunnostuksen perusrakennekiveyksiin ja uoman pohjan sekä rantojen verhoiluun soveltuvaa kiviainesta.

Kiinteistölle 172-419-16-0 *Tammen mylly* jää padon poistamisen jälkeen oikeus johtaa vettä kiinteistölle nykyisine rakenneratkaisuineen enintään 0,15 m³/s. Kala-aitaiden nykyisen vedenottoputken pää sijaitsee vesialueella noin 46 m nykyisestä patorakenteesta ylävirtaan. Vedenottoputken yläpinta on tasossa N₂₀₀₀ +121,55 m.

Kiinteistötiedot

Hankkeessa toteutettavat toimenpiteet sijoittuvat pääosin yhteisomistuksessa olevalle koskitilalle 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski*, yksityisomistuksessa olevalle kiinteistölle 172-419-16-0 *Tammen mylly* ja valtion omistuksessa olevalle suojelualuekiinteistöille 172-891-1-1 *Leivonmäen kansallispuisto*. Lisäksi toimenpiteet sijoittuvat vähäiseltä osin yhteiselle vesialueelle 172-876-13-0 *Rutalahden lohkokunta* (172-876-13-0, 179-876-18-0, 850-876-3-0).

Koskitila 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski* on perustettu vuonna 1989 erilliseksi koskitilaksi (ala 0,28 ha) ja tilasta on olemassa osakaslueetelo vuodelta 1989. Tilalla on satoja osuuden omistajia. Toimintansa lopettaneen Finn-Salmon Oy:n osuus ko. koskitilasta on 0,45325/1,00000 (45 %). Koskitilan myöhemmistä omistussuhteista ei ole tietoa.

Hanketta koskevat suostumukset

Rutalahden osakaskunta yhteisen vesialueen 172-876-13-0 omistajana sekä Metsähallitus Leivonmäen kansallispuiston 172-891-1-1 omistajana ovat antaneet kirjallisen suostumuksensa hankkeen toteuttamiseen

korvauksetta sekä omalta osaltaan luopuneet oikeudestaan patorakenteeseen, patoamisoikeuksiin ja veden käyttöön uomassa.

Myös yksityisomistuksessa olevan rantakiinteistön 172-419-16-0 *Tammen mylly* omistaja on antanut kirjallisen suostumuksensa hankkeen toteuttamiseen korvauksetta sekä omalta osaltaan luopunut oikeudestaan patorakenteeseen, patoamisoikeuksiin ja veden käyttöön uomassa muilta osin kuin, että kiinteistölle jää oikeus johtaa vettä nykyisellä rakennetarkaisulla tarpeen vaatiessa 0,15 m³/s kala-altaisen veden hapetuksen varmistamiseksi.

Hankkeen vaikutukset

Vaikutukset vesi- ja rantamaisemaan

Padon poistuessa ja virtavesialueen jatkuessa pidemmälle matkaa kunnostustoimenpiteet näkyvät virtavesimaisemassa selvästi maiseman luonnonmukaistuessa ja monipuolistuessa.

Vaikutukset vedenkorkeuksiin sekä maa- ja vesialueisiin

Hankkeella ei ole vaikutuksia Rutajärven säännöstelyyn tai veden pinnan korkeuksiin.

Rakennettava pohjakynnys on mitoitettu siten, että keskivirtaamalla (1,86 m³/s) kynnyksen yläpuolisessa Myllylammessa saavutetaan veden pinnan taso N₂₀₀₀ +121,78 m. Myllylammien nykyisistä yli- ja alivedenkorkeuksista ei ole tietoa. Voidaan kuitenkin olettaa, että tulvatilanteiden vedenkorkeudet pienenevät pohjakynnyksen virtauskapasiteetin ollessa nykyisiä patoaukkoja suurempi. Alivirtaamalla (0,15 – 0,35 m³/s) Myllylammien veden korkeus vaihtelee välillä N₂₀₀₀ +121,60 – 121,64 m. Laskelmat on tehty ympäristöhallinnon PATO-ohjelmistolla purkautumiskertoimen ollessa 0,5.

Koskitilan 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski* kiinteistörajat eivät nykytilanteessa noudattele uoman vesirajaa. Vesilaitosrakenteet on purettu ja laitokselle menevä vesijohde on kokonaan tukittu ja uoma täytetty. Koskitilan kiinteistöllä hankkeen seurauksena vesialuetta palautetaan 280 m² ja uoman siirron myötä maa-alueeksi muuttuu 240 m².

Kiinteistöllä 172-419-16-0 *Tammen mylly* sijaitseva kala-allas on nykyisin pysyvästi vesittyntä aluetta. Hankkeen seurauksena altaasta tulee osittain virtaavaa vettä. Nykytilanteeseen verrattuna maa-aluetta muuttuu vesialueeksi 45 m².

Suojelualuekiinteistöillä 172-891-1-1 *Leivonmäen kansallispuisto* vesialuetta muuttuu maa-alueeksi 200 m².

Vaikutukset suojelualueisiin ja eliöstöön

Rutajoki kuuluu Natura 2000 -alueen luontotyyppiin *Fennoskandian luonnontilainen jokireitti* (3210). Virtavesiä on kuitenkin perattu ja osin kunnostettu. Uomaa on aikoinaan padottu monin paikoin. Seinäkosken pato on ainoa jäljellä oleva vaelluksen täysin estävä patorakenne. Uoman virtaamaa säännöstellään vaakasettipadolla, eikä virtaama siten

ole luonnontilainen. Seinäkosken kunnostus ja Rutajoen vaellusyhdyntien palauttaminen tukevat mm. Leivonmäen kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman sekä suojeluohjelmissa esitettyjä tavoitteita.

Kunnostuksen jälkeen hankealueella on huomattavasti enemmän taimenen lisääntymis- ja pienpoikasalueita. Kunnostuksella luodaan myös parempia mikrohabitaatteja pohjaeläimille ja virtavesissä esiintyville sammalille. Puumateriaali luo varjostusta, hitaanvirran alueita ja kiinnittymispintoja sammaleille ja vesikasveille, josta hyötyvät useat virtavesien lajit. Virtavesipinta-alan kasvusta ja sen laadun parantumisesta hyötyvät myös Natura -alueen suojelun perusteena olevat ja hankealueella esiintyvät saukko ja koskikara.

Hakemuksen mukaan kunnostustoimenpiteet eivät pidemmällä aikavälillä heikennä lajiston suotuisaa suojelutasoa.

Työmaa-alueella ei esiinny Metsälain 10 §:ssä mainittuja erityisen tärkeitä elinympäristöjä (lähteiden, purojen ja norojen lähiympäristöjä, reheviä lehtolaikkuja). Maastoon ei tehdä pysyviä kulku-uria.

Vaikutukset virkistyskäyttöön

Kunnostuksella ei ole vaikutusta uoman veneilykäyttöön, koska vesistöissä ei ole nykytilanteessakaan veneilymahdollisuutta. Muut virkistyskäyttömahdollisuudet paranevat koskimaiseman luonnonmukaistuessa ja monipuolistuessa.

Muut vaikutukset

Hankkeesta ei ole odotettavissa olevaa vahinkoa tai haittaa maa- tai vesialueiden omistajille. Hakemuksen mukaan hankkeessa toteutettavista kunnostustoimenpiteistä ei makseta korvauksia, koska asianosaiset haitankärsijät ovat myös hyödynsaajia. Hankkeesta aiheutuu lyhytkestoista työnaikaista veden samentumishaittaa.

Toimenpiteet menetysten ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi ja arvio vahingoista

Työt toteutetaan alivirtaamakaudella. Kesällä tai syksyllä toteutettavilla kunnostustoimenpiteillä on vähäisimmät vaikutukset muun muassa kalastoon ja muulle virtavesilajistolle. Työt suoritetaan siten, ettei tarpeettomasti tuhota koskiin muodostunutta vesisammalkasvustoa. Myös rantapuustoa ja kasvillisuutta varotaan vahingoittamatta. Ennen kunnostusta uomasta kerätään sammalkiviä, mitkä siirretään kunnostusalueen yläpuolelle, mistä ne siirretään välittömästi kunnostetuille alueille. Töitä voidaan tarpeen vaatiessa jaksottaa.

Kaikki työn jäljet siistitään ja saatetaan ympäristöön sopeutuvaksi. Mahdolliset töistä aiheutuneet vauriot korjataan.

Tarkkailu

Hakemuksen mukaan hankkeesta aiheutuva veden samentuminen ja eliöstölle sekä veden käytölle aiheutuvat haitat ovat niin vähäisiä, ettei työnaikainen veden laadun tarkkailu ole tarpeen.

HAKEMUKSESTA TIEDOTTAMINEN

Hakemuksesta on tiedotettu julkaisemalla kuulutus ja hakemusasiakirjat aluehallintovirastojen verkkosivuilla (<https://ylupa.avi.fi>) 16.3. – 24.4.2023. Tieto kuulutuksesta on julkaistu myös Joutsan kunnan verkkosivuilla. Hakemuksesta on lisäksi erikseen annettu tieto niille asianosaisille, joita asia erityisesti koskee. Koskitilan 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski* Finn-Salmon Oy:n jälkeen kolmelle suurimmalle omistajalle on lähetetty tieto hakemuksesta.

Hakemusta koskeva ilmoitus on julkaistu *Itä-Häme* -lehdessä 27.3.2023.

Aluehallintovirasto on vesilain 11 luvun 6 §:n mukaisesti pyytänyt hakemuksen johdosta lausunnon Keski-Suomen elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat vastuualueelta (ELY-keskukselta), Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaiselta, Joutsan kunnalta, Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta sekä Metsähallitukselta.

LAUSUNNOT

- 1) **Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskus) ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue** on lausunnossaan todennut seuraavaa:

Vaikutukset vedenkorkeuksiin

ELY-keskuksen näkemyksen mukaan hankesuunnitelman perusteella vedenkorkeuden muutoksista ei ennalta arvioiden aiheudu merkittäviä haittavaikutuksia. Hakemusmateriaaleista on kuitenkin haastava hahmottaa toimenpiteiden tarkkoja vaikutuksia vedenkorkeuksiin ja rantaviivaan.

Hankkeella ei ole vaikutusta Rutajärven vedenpinnankorkeuksiin.

Vaikutukset luontoarvoihin

Kyseessä on mittava rakennushanke, joka sijoittuu Natura 2000 -kohteelle Haapasuo – Syysniemi – Rutajärvi – Kivijärvi (FI0900074). Hanke vaikuttaa ainoastaan vesiluontotyyppiin, koska suunnitelman mukaan Natura-rajaukseen sisältyviin luontodirektiivin luontotyyppin ominaispiirteet täyttäviin maa-alueisiin (käytännössä kansallispuiston alueisiin) ei kohdistu toimenpiteitä, ja tällöin toimenpiteet sijoittuvat myös rantayleiskaavan SL-rajauksen ulkopuolelle. Natura-vaikutukset virtavesiluontotyyppiin on käsitelty varsin kevyesti hankkeen suuret mittasuhteet huomioon ottaen. Rakennusaikaiset välilliset vaikutukset hankealueen alapuolisiin virtavesiluontotyyppin edus-

tavampiin kohteisiin voivat olla havaittavia. Toisaalta hankesuunnitelmassa todetaan rakennusaikaisten haittojen minimoinnista ajoittamalla työ alhaisten virtaamien aikaan, mistä on tarpeellista pitää kiinni. Kaiken kaikkiaan hanke sijoittuu voimakkaasti muutettuun uoman osaan ja on luonteeltaan vahvasti virtavesiluontoa ennallistava. Hankkeen toteuttamisen jälkeisissä vaiheissa virtavesiluontotyyppi muuttuu ekologisesti toimivammaksi ja luontotyyppin edustavuus tältä osin paranee selvästi.

Suunnitelmassa olisi ollut perusteltua tarkastella EU:n luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeja, vaikka vaikuttaisikin siltä, että haitallisia pitkäaikaisvaikutuksia kyseisille lajeille ei ole odotettavissa. Olisi kuitenkin hyvä käydä ilmi, että asia on tiedostettu ja että hankkeen haittamuus kyseisille lajeille voidaan perustella. Erityisesti kirjojokikorenon *Ophiogomphus cecilia* ja pihtijokikorenon *Onychogomphus forcipatus* esiintyminen ja habitaatin muutokset olisi syytä kyseisissä mittavaa vesistö rakentamista sisältävissä hankkeissa käydä läpi, koska lajeista on kuitenkin havaintoja Rutajoen alajuoksulta. Suunnitelma-asiakirjoista on vaikea hahmottaa, voiko hanke vaikuttaa esimerkiksi suvantomaisempiin toukkaympäristöihin. Sinänsä rakentamisalue lienee nykyisellään perin sopimaton kyseisten korentojen reivi-alueeksi, joten ainakin siltä osin näidenkin lajien habitaatti tulee jatkossa paranemaan.

Tulvasuojelu

Rutajoen alaosilla on ilmennyt viime talvien aikana jonkin verran hyydetulvaongelmia talviaikaisen virtaaman vaihtelun, kovin pakaskelien ja luonnonsuojelualueilla jokeen kaatuneiden suurien puunrunkojen vaikutuksesta. ELY-keskuksen tietoon ei ole tullut vastaavia ongelmia joen yläosilla.

Hyydetulvatilanteissa Rutajärven säännöstely-yhtiötä on pyydetty laskemaan väliaikaisesti joen virtaamaa ongelman hillitsemiseksi. Kelien lauhtuttua virtaamaa on puolestaan nostettu, jotta jokiuoma on päässyt huuhtoutumaan paremmin puhtaaksi hyyteestä. Hyydetulvia ehkäisee esimerkiksi vettä alijäähtymiseltä suojaava jääkansi. Toisaalta jokiuoman kiveäminen liian tukkoiseksi voi pahentaa ongelmaa. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan kunnostusta toteutettaessa on hyvä tiedostaa jokialueella ilmenneet hyydetulvaongelmat ja varmistua, etteivät kunnostustoimenpiteet nosta tulvariskiä lähellä sijaitseville kiinteistöille ja rakennuksille.

Virkistyskäyttö

Rakennustoimenpiteistä voi aiheutua tilapäistä vesistön samentumista, mutta sitä voidaan ehkäistä ajoittamalla rakennustyöt mahdollisuuksien mukaan alivirtaamakaussille. Hankkeella ei arvioida olevan merkittäviä haittavaikutuksia alueen virkistyskäyttöön, sillä jokea ei käytetä esimerkiksi veneilyyn. Koskialueen monimuotoisuuden parantuminen ja taimenkannan elinvoimaisuuden lisääntyminen sen sijaan parantavat virkistyskäyttömahdollisuuksia.

- 2) **Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomainen** on lausunnossaan todennut, että hanke parantaa kalojen ja muiden vesieliöiden liikkumismahdollisuuksia jokiuomassa ja on siten kalatalousviranomaisen tavoitteiden mukainen. Kunnostettuun koskeen syntyy virtakutuisten kalojen lisääntymiseen ja poikastuotantoon soveltuvaa aluetta ja vaellusesteen poistaminen mahdollistaa kalojen pääsyn yläpuolisille vesi- ja koskialueille.

ELY-keskus pitää hankehakemuksessa kuvattua pääuoman linjauksen muutosta tarpeellisena vaelluskalojen elinympäristön sekä kalan esteettömän kulun kannalta. Uoman siirtämisestä seuraa väistämättä veteen joutuvan kiintoaineen aiheuttamaa veden samentumista. Hakemuksen mukaisesti alivesiaikana toteutettu kunnostus aiheuttaa kuitenkin ennalta arvioiden vain lyhytaikaista samentumishaittaa.

Hanke ei ELY-keskuksen näkemyksen mukaan sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua, tai hankkeesta saatava hyöty on joka tapauksessa huomattava siitä aiheutuviin menetyksiin verrattuna. Pohjois-Savon ELY-keskus (kalatalousviranomainen) puoltaa luvan myöntämistä. Kalataloudellisen kompensaation tai tarkkailun määrääminen ei ole tarpeen.

- 3) **Keski-Suomen museo** on lausunnossaan todennut, että Päijänteeseen laskevan Rutajoen virtavesiä on kunnostettu 1990-luvulla, jolloin tehtiin kallioon louhittu allaskalatie. Sillä varmistettiin kalojen nousu joen yläosan virtavesiin (Eloranta 1993). Joen yläosalla Seinäkoskessa sijaitsee Tammen myllyn pato (Tammenkoski, Tammen Myllykoski), joka on vesieliöstölle nousueste. Rutajärvestä vedet on johdettu Rutapohjan kanavan kautta padon yläpuolelle Myllylampeen. Järven luusuaan kanavan yläosaan on rakennettu betoninen säännöstelypato, jolla säännöstellään Rutajärven kesäaikaista veden pinnankorkeutta. Padon vaakasetteihin perustuva säännöstely vaikuttaa myös Rutajoen virtaamiin ja se muodostaa itsessään ajoittaisen nousuesteen vesistöissä.

Rakennetun kulttuuriympäristön osalta merkittävimmät vesistöhistoriaan liittyvät rakenteet on purettu uiton päättyessä 1950-luvulla, sekä myöhemmissä kunnostuksissa.

Olemassa olevat vesistöhistorian rakenteet eivät enää edusta sellaisia rakennetun kulttuuriympäristön ominaispiirteitä tai arvoja, joita tulisi hankkeessa huomioida.

Kunnostussuunnitelmassa olevan Rutajoen osuudelta ei tunneta Muinaismuistolain (293/1965) mukaisia kiinteitä muinaisjäännöksiä eikä osuus ole arkeologisesti potentiaali joen käytön ja modernien kanava- ja patorakenteiden vuoksi. Keski-Suomen museolla ei ole huomautettavaa kunnostussuunnitelmaan arkeologisen kulttuuriperinnön osalta.

Metsähallitus on ilmoittanut antaneensa suostumuksen hankkeen toteuttamiseen ja puoltavansa hanketta, eikä sillä ole asiaan lausuttavaa.

MUISTUTUKSET JA MIELIPITEET

- 4) **Nieminen Raimo** (Kiinteistön *Lohikoski*, kiinteistötunnus 172-419-6-96, kuolinpesän edustaja) on muistutuksessaan todennut, että kunnostus tulee toteuttaa siten, ettei uoman alaosalla yksityisen maanomistajan alueella olevaa vanhaa kala-allasta oteta lainkaan huomioon suunnitellussa uoman reitissä.

Tarvittava suvanto voidaan rakentaa myös muutoin kuin vanhaa kala-allasta käyttämällä. Näin uomalle saadaan luonnollinen kulku, joka on mahdollisimman lähellä joen alkuperäistä ja luonnollista linjaa.

HAKEMUKSEN TÄYDENNYS JA HAKIJAN SELITYS

Hakija on asiasta annettujen lausuntojen ja muistutuksen johdosta antamansa selityksen yhteydessä täydentänyt hakemusta.

Hakemuksen täydennys

Seinäkosken kunnostuksesta ei aiheudu pitkäaikaisia haittavaikutuksia luontodirektiivin liitteen IV (a) lajeille kunnostustoimien ja työmaan rajoituksessa hankealueen itärannalle ja uomaan. Uomaa täytetään ja tehdään kokonaan uusiksi, mutta alaosan loivan osuuden muokkaus jää vähemmäksi kuin yläosassa. Keski-Suomen ELY-keskuksen lausunnossa mainittujen kirjojokikorenon (luontodirektiivi liite IV (a)) ja pihtijokikorenon lisääntymis- ja reviiirialueet paranevat kunnostustoimien myötä. Lisääntymis- ja reviiirialueita parantavia tekijöitä ovat esimerkiksi uoman luonnonmukaistuminen, virtavesipinta-alan kasvu sekä koiraiden tähtytyspaikkoina käyttämien pintakivien määrän kasvu. On kuitenkin mahdollista, että Seinäkoski ei ole ideaali kirjojokikorenon elinympäristö kunnostuksen jälkeen, vaikka edellytykset siihen paranevat nykyisestä tilanteesta lisääntymis- ja reviiirialueiden osalta. Kunnostustoimien aikaiset haittavaikutukset Rutajoen alemmille, mainittujen korentolajien toukkaympäristöille, minimoidaan ajoittamalla ja tarvittaessa jaksottamalla työt alivirtaaman ajalle. Tällöin hankealueelta kulkeutuu vähemmän kiintoainesta ja hienojakoista kiviainesta alavirtaan.

Rutajoen yläosalla ei ole ollut hyydetulvia, eikä niitä odoteta esiintyvän myöskään kunnostuksen jälkeen. Hyydetulvien syntymisen ennaltaehkäisy huomioidaan hankealueella kunnostuksen yhteydessä kiveämällä kosken niska-alueita myös pinnan yläpuolelle ulottuvin kivin niskalta ylävirtaan. Tällä edistetään jääkannen muodostumista ja ennaltaehkäistään hyydetulvia. Kosken kiveämisessä ja puumateriaalin käytössä otetaan huomioon Keski-Suomen ELY-keskuksen lausunnossaan mainitsema liian tukkoisuuden välttäminen.

Hakijan selitys

Hakijalla ei ole huomautettavaa **Keski-Suomen museon, Metsähallituksen ja Pohjois-Savon ELY-keskuksen** lausuntojen johdosta.

Keski-Suomen ELY-keskuksen lausunnon johdosta antamassaan selityksessä hakija on todennut, että kirjojokikorenon ja pihtijokikorenon esiintyminen Rutajoen alaosilla sekä Natura-vaikutukset on tiedostettu.

Hanke vaikuttaa rakennusvaiheessa virtavesiluontotyyppiin, kun uomaa siirretään ja täytetään, mikä ilmenee näkyvimmin veden hetkellisenä samentumisena. Rakennusvaiheen jälkeen Seinäkoski on nykyistä luonnonmukaisempi. Kuten Keski-Suomen ELY-keskuksen lausunnossa on todettu, hankealue ei liene nykyisellään soveltuva kirjojokikorenon ja pihtijokikorenon reviirialueeksi, mutta tilanne voi parantua tämän osalta kunnostuksen myötä. Mahdollinen vaikutus alavirrassa sijaitseville toukkaympäristöille muodostuu työmaan aikaisesta alavirtaan kulkeutuvasta hienosta kiviaineksesta ja kiintoaineksesta. Rakennuskäytön kiintoaineksen ja hienon kiviaineksen kulkeutuminen ja sen aiheuttama veden samentuminen minimoidaan kunnostussuunnitelman mukaisesti ajoittamalla ja tarvittaessa jaksottamalla kunnostustoimet alhaisille virtaamille.

Kosken kiveämisessä ja puumateriaalin käytössä otetaan huomioon myös hyydetulvien ennaltaehkäisy, vaikka niitä ei ole esiintynyt Rutajoen yläosalla. Hyydetulvia ennalta ehkäistään kosken niska-alueille lisätävillä pintakivillä, jotka edistävät jääkannen muodostumista. Lisäksi liiallista kiveämistä vältetään, jolloin virtaus voi puhdistaa uomaa hyyteestä.

Raimo Niemisen muistutuksen johdosta hakija katsoo, että uoman johtaminen vanhan kala-altaan kautta on perusteltua, koska se parantaa huomattavasti Seinäkosken tilaa nykyisestä. Suunnitelman mukaisen uoman siirron myötä kosken pudotuskorkeus jakautuu pidemmälle matkalle, virtavesipinta-ala kasvaa sekä uoman rakenne monimuotoistuu ja näin ollen virtavesieliöiden elinympäristö paranee. Koskisuvanto on järkevä toteuttaa suunnitelman mukaisesti, koska vanha kala-allas sijaitsee tarkoitukseen erityisen sopivalla paikalla.

ALUEHALLINTOVIRASTON RATKAISU

Lupien rauettaminen

Aluehallintovirasto määrää raukeamaan seuraavien päätösten mukaiset luvat ja niihin liittyvät veloitteet:

- Mikkelin läänin kuvernööriviraston 22.6.1842 antama päätös koskien Rutatammenkosken myllyn rakentamista.
- Hämeenlinnan läänin kuvernöörin 26.1.1892 antama päätös koskien Tammenkosken myllyn pysyttämistä ja laajentamista.
- Vesistötoimikunnan 10.11.1947 antama päätös koskien Rutajoen Seinäkosken eli Tammen myllyn padotuskorkeuden nostamista.
- Itä-Suomen vesioikeuden 4.4.1975 antama päätös N:o 34/ym/75 koskien 4 500 kg kalankasvatusta sekä oikeutta padottaa vettä kalanviljelylaitoksen tarvetta varten, rakentaa kalanviljelylaitosta varten tarvittavat rakenteet, johtaa 0,15 m³/s vettä patoaltaasta kalanviljelylaitokselle sekä päästää laitoksella käytetty vesi takaisin Rutajokeen padon alapuolelle.
- Itä-Suomen vesioikeuden 26.9.1980 antama päätös N:o 99/Ym I/80 koskien kalanviljelylaitoksella kasvatettavan kalamäärän lisäämistä 15 000 kg:aan sekä 0,3 m³/s vedenjohtamislupaa Rutajoesta.

Raukeamisratkaisu edellyttää, että Pohjois-Päijänteen kalatalousalue toteuttaa luparatkaisussa myönnettävän vesitalousluvan mukaiset rakenteet ja toimenpiteet.

Luparatkaisu

Aluehallintovirasto myöntää Pohjois-Päijänteen kalatalousalueelle luvan Rutajoen Seinäkosken nykyisen padon purkamiseen, pohjakynnyksen rakentamiseen Seinäkosken yläosaan sekä Seinäkosken kalataloudelliseen kunnostamiseen ja uoman osittaiseen siirtämiseen hakemuksen mukaisesti Joutsan kunnassa. Lupa on voimassa toistaiseksi.

Aluehallintovirasto myöntää Pohjois-Päijänteen kalatalousalueelle pysyvän käyttöoikeuden

- kiinteistöistä 172-891-1-1 *Leivonmäen kansallispuisto* uoman siirtämiseksi ja vesialueen muuttamiseksi maa-alueeksi täyttämällä (200 m²)
- kiinteöstä 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski* vesialueen muuttamiseksi maa-alueeksi täyttämällä (240 m²), uoman siirtämiseksi sekä maa-alueen muuttamiseksi vesialueeksi (280 m²) ja pohjapadon alle jäävälle alueelle (200 m²)
- kiinteöstä 172-419-16-0 *Tammen mylly* uoman siirtämiseksi ja maa-alueen muuttamiseksi vesialueeksi (45 m²). Lisäksi myönnetään käyttöoikeus kiinteistöllä olemassa olevan altaan muuttamiseksi pengertämällä osaksi uomaa (550 m²).
- yhteisestä vesialueesta 172-876-13-0 *Rutalahden lohkokunta vesialueen muuttamiseksi maa-alueeksi* (10 m²).

Hankkeesta ei ennalta arvioiden aiheudu vesilain mukaan korvattavaa edunmenetystä.

Luvan saajan on noudatettava vesilain säännöksiä ja seuraavia lupamääräyksiä.

Lupamääräykset

Rakenteet

1. Rutajokeen rakennettava pohjakynnys, uoman siirto sekä Seinäkosken kalataloudellinen kunnostus on tehtävä 9.2.2023 toimitetun hakemuksen täydennyksen liitteenä olevien seuraavien piirustusten osoittamiin paikkoihin ja mukaisesti:
 - Liite 5 A Seinäkosken kunnostus, asemapiirros (piirustusnro 12820-1 OSA 2), mittakaava 1:200, 28.8.2020, päivitetty viimeksi 2.1.2023
 - Liite 5 B Pituusleikkaus B-B (piirustusnro 12820-1_1 OSA 2), mittakaava 1:100, 14.12.2020, päivitetty viimeksi 17.1.2023
 - Liite 5 C Poikkileikkaukset (piirustusnro 12820-1_2 OSA 2), mittakaava 1:100, 14.12.2020, päivitetty viimeksi 17.1.2023.

2. Liitteen 5 A asemapiirroksen poikkileikkauskohtaan 7 rakennettavan pohjakynnyksen harjan pituus on oltava 31 m ja kynnyksen korkeus padon keskellä 8 metrin leveydeltä on oltava tasossa N2000 + 121,55 m. Pohjakynnys on muotoiltava kiveämällä siten, että kalankulku on mahdollista.
3. Seinäkosken kalataloudellinen kunnostus on toteutettava hakemuksen mukaisesti luonnonmukaisena, osittain vesittyneenä koskiuomana, jossa veden virtausta on johdettava puolelta toiselle ja virtausnopeutta hidastettava.

Uomaan on tehtävä kalojen lisääntymis-, poikastuotanto- ja suoja-alueiksi soveltuvia alueita. Uoman pudotuskorkeus on jaettava kynnystämällä koko uoman pituudelle siten, ettei kynnysten korkeusasema vaikuta lupamääräyksen 2 mukaisen pohjakynnyksen purkautumiskykyyn.

4. Hakemuksen mukaisiin rakenteisiin voidaan tehdä vähäisiä muutoksia, jos ne ovat tarpeen koskiuoman kalannousun toimivuuden varmistamiseksi tai hakemuksen mukaisten vedenkorkeuksien ja virtaamien toteuttamiseksi. Vähäiset muutokset eivät saa aiheuttaa yleistä tai yksityistä vahinkoa, haittaa tai edunmenetyksiä, ja niistä on sovittava etukäteen Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat - vastualueen kanssa.
5. Luvan saajan tulee varmistaa veden johtaminen kiinteistölle 172-419-16-0 *Tammen mylly* nykyisine rakenneratkaisuineen enintään 0,15 m³/s. Rakenteisiin tarvittavat mahdolliset muutokset on erikseen sovittava kiinteistönomistajan kanssa.

Lupamääräyksen 19 mukaiseen valmistusilmoitukseen on liitettävät tiedot rakenneratkaistuista sekä niiden tarkasta sijainnista.

Töiden suorittaminen

6. Seinäkosken nykyisen padon maanpäälliset rakenteet on purettava. Uoman kohdalta patorakenne on purettava vähintään tasoon N2000 +120,0 m saakka.

Rakenteiden purkamisessa syntyvä betonijäte on toimitettava asianmukaiseen vastaanottoaikaan. Purkutöiden aikana on huolehdittava, ettei purkujätettä pääse vesistöön.

Uoman siirrosta syntyvät kaivumassat voidaan hyödyntää hankkeessa.

7. Mahdolliset työmaatiet on sijoitettava ja koneilla tehtävät kunnostustyöt toteutettava uoman itärannalta. Liikkumisesta ja mahdollisista työmaateiden sijainnista on erikseen sovittava maa-alueiden omistajien kanssa ennen töihin ryhtymistä.

8. Rakennustyöt on tehtävä mahdollisimman yhtäjaksoisesti siten ja sellaisena aikana, että vesialueelle, sen käytölle ja vesiluonnolle aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa ja häiriötä. Työt on toteutettava mahdollisuuksien mukaan alivirtaamakaudella.
9. Luvan saajan on selvitettävä alueella olevan johdot ja kaapelit. Työt on toteutettava näitä vaurioittamatta.
10. Töiden päätyttyä toimenpidealueet on saatettava asianmukaiseen ja maisemallisesti hyväksyttävään kuntoon.

Kunnossapito

11. Luvan saajan on huolehdittava pohjakynnyksen ja muiden rakenteiden kunnossapidosta asianmukaisesti.

Korvaukset

12. Töiden suorittamisesta mahdollisesti aiheutuva, välittömästi ilmenevä edunmenetys on viivytyksettä korvattava vahinkoa kärsineelle.
13. Jos hankkeesta aiheutuu edunmenetys, jota lupaa myönnettäessä ei ole ennakoitu ja josta luvan saaja on vesilain säännösten mukaisesti vastuussa, eikä asiasta sovita, voidaan edunmenetyksestä vaatia tämän ratkaisun estämättä korvausta hakemuksella aluehallintovirastossa.

Tarkkailu

14. Luvan saajan on tarkkailtava hankkeesta aiheutuvaa samentumista ja sen leviämistä työmaalla ja sen alapuolisella vesialueella silmämääräisesti päivittäin ja havainnot on kirjattava työmapäiväkirjaan.
15. Mikäli töiden yhteydessä havaitaan merkittävää ja odotettuja laajemmalle leviävää alapuolisen vesistön samentumista, luvan saajan on ryhdyttävä viipymättä toimenpiteisiin haittojen poistamiseksi. Merkittävästä samennushaitasta ja sen poistamiseksi suoritetuista toimenpiteistä on välittömästi ilmoitettava Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ja Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisille.
16. Tarkkailun tulokset on toimitettava Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle sekä Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Töiden aloittaminen ja toteuttaminen

17. Hankkeen toteuttamiseen on ryhdyttävä neljän vuoden kuluessa ja hanke on toteutettava olennaisilta osin 10 vuoden kuluessa

siitä lukien, kun tämä päätös on tullut lainvoimaiseksi. Muuten lupa ja myönnetyt käyttöoikeudet raukeavat.

Ilmoitukset

18. Töiden aloittamisesta on (30 päivää) etukäteen ilmoitettava kirjallisesti Keski-Selinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja tarkoituksenmukaisella tavalla asianomaisille maanomistajille.
19. Hankkeen valmistumisesta on 60 päivän kuluessa ilmoitettava kirjallisesti aluehallintovirastolle, Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualueelle, ja Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Valmistumisilmoitukseen on liitettävä pohjakynnyksen ja uoman lopullista sijaintia osoittava kartta sekä asemapiirros kiinteistörajoineen sekä lupamääräyksen 5 mukaiset tiedot.

Perustelut

Lupien rauettamisen perustelut

Seinäkosken padolla ei ole enää toiminnassa olevaa vesivoimalaitosta tai muita vettä käyttäviä laitoksia. Mylly on purettu ja myllyn johdinkanava tukittu. Kiinteistöllä 172-419-16-0 *Tammen mylly* toiminut kalanviljelylaitos Finn-Salmon Oy on lopettanut toimintansa vuonna 1986. Koskialue on perustettu erilliseksi tilaksi 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski* vuonna 1989. Tilalla on satoja osuuden omistajia. Toimintansa lopettaneen Finn-Salmon Oy:n osuus ko. koskitilasta on 0,45325/1,00000 (45 %).

Rutalahden osakaskunta yhteisen vesialueen 172-876-13-0 omistajana sekä Metsähallitus Leivonmäen kansallispuiston 172-891-1-1 omistajana ovat omalta osaltaan luopuneet mahdollisista oikeuksistaan patorakenteeseen, patoamisoikeuksiin ja veden käyttöön uomassa. Myös yksityisomistuksessa olevan rantakiinteistön 172-419-16-0 *Tammen mylly* omistaja on luopunut mahdollisesta oikeudestaan patorakenteeseen, patoamisoikeuksiin sekä veden käyttöön uomassa muilta osin, kuin että kiinteistölle jää oikeus johtaa vettä Rutajoesta nykyisellä rakenneratkaisulla tarpeen vaatiessa 0,15 m³/s altaiden hapettamiseksi.

Aluehallintovirasto katsoo, että Seinäkoskeen liittyvä padotusoikeus on olemassa olevien päätösten mukaan kuulunut toimintansa lopettaneelle Finn-Salmon Oy:lle. Koska luvanhaltijaa ei enää ole, voidaan padotusoikeutta koskevat luvat ja niissä määrättyt oikeudet määrätä raukeamaan vesilain 3 luvun 24 § 1) kohdan perusteella. Myllylupia koskevat hankkeet ovat myös menettäneet alkuperäisen merkityksensä saman pykälän 2) kohdan perusteella, eivätkä ne tuota enää luvan myöntämisen perusteena ollutta hyötyä.

Tämä päätös ei vaikuta vesivoiman omistukseen.

Vesilain 24 §:n 3 momentin mukaan hankkeessa hakijana toimivalla Pohjois-Päijänteen kalatalousalueella on vireillepano-oikeus luvan rauettamista koskevassa asiassa, koska sen voidaan katsoa olevan asiansa vesilain 14 luvun 14 §:n 1) kohdan mukainen asianosainen.

Seinäkosken kalataloudellisen kunnostushankkeen myötä raukeavaksi määrätyt luvat ja niissä määrätyt velvoitteet sekä oikeudet käyvät tarpeettomiksi. Lupien raukeaminen edellyttää, että luvan saaja toteuttaa tässä päätöksessä myönnetyn vesitalousluvan mukaiset rakenteet ja toimenpiteet.

Luvan myöntämisen edellytykset

Hankkeen tarkoitus

Seinäkosken padon purkamisella poistetaan täydellinen nousueste ja palautetaan kalojen vaellusyhteys Päijänteestä Rutajoen kautta Rutajärveen. Uoman siirron seurauksena kosken pudotuskorkeus jakautuu pidemmälle matkalle, eikä se siten muodostu nousun esteeksi. Seinäkosken kalataloudellisella kunnostamisella luodaan lisäksi virtakutuisten kalojen lisääntymis-, poikastuotanto- ja suoja-alueiksi soveltuvia alueita.

Hakija on veloitettu lupamääräyksellä varmistamaan kiinteistölle 172-419-16-0 *Tammen mylly* mahdollisuus johtaa Rutajoen vettä kiinteistölle nykyisine rakenneratkaisuineen enintään 0,15 m³/s. Tällä vesitalousluvalla ei luviteta altaiden käyttöä.

Hanke ei ole alueella voimassa olevan maakuntakaavan tai yleiskaavan vastainen.

Hankkeesta saatava hyöty

Hankkeen toteutuksen myötä kalaston ja vesieliöstön nousueste poistuu vesistöstä. Kalataloudellisella kunnostuksella lisätään erittäin uhanalaiselle järvitaimenelle soveltuvaa lisääntymis- ja poikastuotantoaluetta. Hankkeesta aiheutuu yleistä hyötyä luonnon tilan ja eliöstön kulkumahdollisuuksien parantumisen vuoksi. Koskialueen monimuotoisuuden parantuminen parantaa myös alueen virkistyskäyttömahdollisuuksia.

Hankkeen toteuttaminen on valtioneuvoston 8.3.2023 hyväksymän kansallisen kalatiestrategian tavoitteiden mukaista.

Hankkeesta aiheutuvat menetykset

Hankkeesta aiheutuu työnaikaista paikallista veden samentumista. Haittaa vähennetään toteuttamalla työt alivirtaamakaudella. Lisäksi rakennustöiden toteuttamisesta ja työmaaliikenteestä aiheutuu haittaa kiinteistölle 172-419-16-0 *Tammen mylly*.

Hankkeesta myönnettyistä käyttöoikeuksista aiheutuu yksityisiä ja yleisiä menetyksiä.

Hankealueen nykyiset vesirakenteet eivät edusta huomioitavia rakennetun kulttuuriympäristön ominaispiirteitä.

Käyttöoikeuksien myöntäminen

Hanketta varten tarvittavat käyttöoikeudet voidaan myöntää vesilain 2 luvun 13 a § nojalla, koska luvan myöntämisen edellytykset täyttyvät ja hanketta voidaan pitää yleisen tarpeen vaatimana. Hankkeen voidaan katsoa olevan yleisen kalatalousedun tarpeen mukainen.

Aluehallintovirasto katsoo, että myönnettyistä pysyvistä käyttöoikeuksista ei ole tarpeen määrätä maksettavaksi korvauksia. Kiinteistölle 172-419-21-0 *Tammen myllyn koski* myönnettävän käyttöoikeuden vaikutukset pohjapadon osalta arvioidaan vähäisiksi. Uoman siirron seurauksena vesialueen pinta-ala ko. kiinteistöllä kasvaa. Lisäksi kiinteistöjen 172-876-13-0, 172-891-1-1 ja 72-419-16-0 omistajat ovat antaneet suostumuksena korvauksetta hankkeen toteuttamiseksi.

Natura, luonnonarvot ja vesienhoitosuunnitelma

Natura 2000 -alue

Rutajoki kuuluu Natura 2000 -alueen luontotyyppiin *Fennoskandian luonnontilainen jokireitti (3210)*. Hanke sijoittuu kuitenkin voimakkaasti muokattuun uoman osaan, jonka virtaama ei ole luonnontilainen. Hanke on vahvasti virtavesiluontoa ennallistava ja luontotyyppin edustavuus tältä osin paranee selvästi.

Virtavesipinta-alan kasvusta ja sen laadun parantumisesta hyötyvät myös Natura -alueen suojelun perusteena olevat saukko ja koskikara.

Aluehallintovirasto katsoo, että hanke ei merkittävästi heikennä Natura 2000 -verkostoon kuuluvan alueen suojelun perusteena olevia luonnonarvoja eikä siten luonnonsuojelulain 65 §:n mukaista erillistä vaikutusarviointia ole ollut tarpeen laatia.

Luonnonarvot

Rutajoen alajuoksulta on tehty havaintoja luontodirektiivin liitteen IV (a) mukaisista kirjojoki- ja pihtijokikorennosta. Hankealue nykytilassaan ei todennäköisesti sovellu korentojen elinympäristöksi. Hankkeen toteuttamisen myötä ko. korentolajien lisääntymis- ja reviiri-alueet paranevat muun muassa uoman luonnonmukaistumisen ja virtavesipinta-alan kasvun seurauksena.

Kunnostustoimien aikaiset haittavaikutukset Rutajoen alajuoksun mainittujen korentolajien toukkaympäristöille minimoidaan ajoittamalla työt alivirtaaman ajalle.

Vesienhoitosuunnitelma

Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen 3. suunnittelukaudella (2022-2027) Rutajärvi on luokiteltu ekologiselta tilaltaan erinomaiseen tai hyvään tilaan. Myös Rutajoen alaosa on ekologiselta tilaltaan erinomainen. Rutajoen yläosa on luokiteltu tyydyttävään ekologisten tilaan.

Kalan kulun turvaaminen Rutajoen yläosan Tammenkosken padon kohdalla on mainittu aluetta koskevassa vesienhoidon toimenpideohjelmassa.

Hanke on siten vesienhoidon suunnittelua koskevien tavoitteiden ja toimenpideohjelman mukainen.

Intressivertailu

Hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin. Hankkeelle tulee siten myöntää vesilain mukainen lupa.

Sovelletut säännökset

Vesilain 2 luvun 13 a §, 3 luvun 4 §:n 1 momentin 2) kohta, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 18, 24 §:n 1 momentin 1) kohta ja 25 §, 19 luvun 17 §

Lausuntoihin ja muistutuksiin vastaaminen

Aluehallintovirasto on ottanut **Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastualueen, Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kalatalousviranomaisen ja Keski-Suomen museon** asiasta antamat lausunnot huomioon lupamääräyksistä ilmenevällä tavalla.

Raimo Niemisen muistutuksen johdosta aluehallintovirasto toteaa, että uoman pidentäminen ja johtaminen vanhan kala-altaan kautta on perusteltua vaelluskalojen elinympäristön sekä kalan esteettömän kulun kannalta. Uoman siirron myötä kosken pudotuskorkeus jakautuu pidemmälle matkalle, virtavesipinta-ala kasvaa sekä uoman rakenne monimuotoistuu. Alueen yksityinen maanomistaja on antanut suostumuksensa hankkeen toteuttamiseksi.

ILMOITUS KÄYTTÖOIKEUDESTA

Aluehallintovirasto ilmoittaa myönnetystä käyttöoikeudesta maanmittauslaitokselle tämän päätöksen saatua lainvoiman.

KÄSITTELYMAKSU JA SEN MÄÄRÄYTYMINEN

Käsittelymaksu on 6 444 euroa.

Lasku lähetetään myöhemmin Valtion talous- ja henkilöstöhallinnon palvelukeskuksesta.

Maksu määräytyy aluehallintovirastojen maksuista annetun valtioneuvoston asetuksen 201/2022 mukaisesti. Asetuksen liitteenä olevan maksutaulukon mukaan kalatien rakentamista koskevan hakemuksen käsittelystä perittävän maksun suuruus on 5 520 euroa.

Maksutaulukon kohdan 4 mukaan, jos kysymyksessä on muu vesilain mukainen asia, peritään asian käsittelystä maksu, jonka suuruus on 66 euroa/h. Vanhojen lupien rauettaminen on tehty tuntiperusteisesti ja siihen on käytetty yhteensä 14 tuntia. Tämän perusteella käsittelymaksuun lisätään 924 euroa.

Asian käsittelystä perittävän maksun suuruus on siten 6 444 euroa.

PÄÄTÖKSESTÄ TIEDOTTAMINEN

Päätös

Hakija
Joutsan kunta
Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen
Keski-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue
Pohjois-Savon elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, kalatalousviranomainen
Metsähallitus
Suomen ympäristökeskus

Ilmoitus päätöksestä

Asianosaisille, joille on lähetetty lupahakemuksesta erityistiedoksianto sekä niille, jotka ovat esittäneet lupahakemuksesta muistutuksia, vaatimuksia tai mielipiteitä.

Päätöksestä tiedottaminen

Aluehallintovirasto tiedottaa päätöksen antamisesta julkaisemalla kuulutuksen ja päätöksen aluehallintovirastojen verkkosivuilla (<https://ylupa.avi.fi>). Tieto kuulutuksesta julkaistaan myös Joutsan kunnan verkkosivuilla.

Päätöstä koskeva ilmoitus julkaistaan *Joutsan seutu* -lehdessä.

MUUTOKSENHAKU

Päätökseen saa hakea muutosta Vaasan hallinto-oikeudelta valittamalla.

Liite

Valitusosoitus

Asian ovat ratkaisseet ympäristöneuvokset Arto Paananen (puheenjohtaja) ja Mikko Vesaaja. Asian on esitellyt ympäristöylitarkastaja Tanja Honkela.

Asiakirja on hyväksytty sähköisesti. Merkintä sähköisestä hyväksymisestä on asiakirjan viimeisellä sivulla.

VALITUSOSOITUS

Tähän aluehallintoviraston päätökseen tai siitä perittävään maksuun voi hakea muutosta kirjallisella valituksella. Valituksen saa tehdä sillä perusteella, että päätös on lainvastainen.

Päätöksestä voivat valittaa asianosaiset, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun tai asuin-ympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, sijaintikunta ja vaikutusalueen kunnat ja niiden ympäristönsuojeluviranomaiset, sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset.

Asian käsittelystä hallinto-oikeudessa voidaan periä oikeudenkäyntimaksu siten kuin [tuomioistuinmaksulaissa \(1455/2015\)](#) ja oikeusministeriön asetuksessa tuomioistuinmaksulain 2 §:ssä säädettyjen maksujen tarkistamisesta (1122/2021) säädetään. Maksun suuruus on 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa on erikseen säädetty tapauksista, joissa maksua ei peritä. Tarkempia tietoja maksuista saa hallinto-oikeudesta.

Toimi näin

Jos haet muutosta aluehallintoviraston päätökseen, tee kirjallinen valitus Vaasan hallinto-oikeuteen ennen valitusajan päättymistä. Valitusaika päättyy 23.10.2023.

Valitusaika määräytyy seuraavasti:

- Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen viimeistään seitsemäntenä (7.) päivänä siitä, kun aluehallintovirasto on julkaissut päätöksen verkkosivuillaan.
- Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.
- Kun määräaika lasketaan, sitä päivää, kun päätös on saatu tiedoksi, ei oteta lukuun.
- Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto, juhannusaatto tai arkilauantai, määräaika päättyy ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen.

Ilmoita valituksessa

- valittajan nimi, postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite. Jos valittajana on yhteisö, ilmoita sen nimi ja yhteystiedot.
- laillisen edustajan, asiamiehen tai muun valituksen laatineen henkilön nimi ja postiosoite, puhelinnumero ja muut tarpeelliset yhteystiedot, kuten sähköpostiosoite
- sellainen postiosoite ja mahdollinen muu osoite, johon oikeudenkäyntiin liittyvät asiakirjat voidaan lähettää (prosessiosoite). Hallinto-oikeus voi valita, mihin osoitteeseen se toimittaa asiakirjat, jos sille on ilmoitettu useampia prosessiosoitteita tai jos yhtäkään ilmoitettua yhteystietoa ei ole nimetty prosessiosoitteeksi.
- päätös, johon haetaan muutosta
- päätöksen kohta, johon haetaan muutosta
- mitä muutoksia päätökseen vaaditaan
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- mihin valitusoikeus perustuu, jos valituksen kohteena oleva päätös ei kohdistu valittajaan

Yhteystietojen muutoksesta on ilmoitettava viipymättä hallinto-oikeudelle valituksen vireillä olon aikana.

Valituksen liitteet

- aluehallintoviraston päätös, johon muutosta haetaan (alkuperäisenä tai jäljennöksenä)
- asiakirjat, joita käytetään vaatimusten tukena (jollei niitä ole toimitettu jo aiemmin aluehallintovirastoon)
- valtakirja
 - asiamiehen on liitettävä valitukseen valittajalta saatu valtakirja – ellei hän ole asianajaja, julkinen oikeusavustaja tai sellainen oikeudenkäyntiavustaja, joka määrittää luvan saaneista oikeudenkäyntiavustajista annetussa laissa (715/2011).
 - asiamiehen ei tarvitse toimittaa valtakirjaa, jos hallinto-oikeuteen toimitetaan sellainen sähköinen asiakirja, jossa on selvitys asiamiehen toimivallasta. Asiamiehen ei myöskään tarvitse esittää valtakirjaa, jos valittaja on antanut valtuutuksen suullisesti tuomioistuimessa tai jos asiamies on toiminut asiamiehenä asian aikaisemmassa käsittelyvaiheessa.

Lähetä valitus hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden yhteystiedot ovat:

Vaasan hallinto-oikeus

Korsholmanpuistikko 43, 4. krs (käyntiosoite)

PL 204, 65101 Vaasa (postiosoite)

sähköposti: vaasa.hao@oikeus.fi

puhelinvaihte: 029 56 42 611

asiakaspalvelu: 029 56 42 780 (avoinna ma–pe kello 8.00–16.15)

telekopio (fax): 029 56 42 760

Valituksen saapuminen määräajassa on valittajan vastuulla, kun se lähetetään postitse, sähköpostitse, telekopiona tai lähetin välityksellä. Suljetussa laitoksessa oleva henkilö voi antaa valituskirjelmän valitusajan kuluessa myös sille henkilölle, joka on määrätty laitoksessa tätä tehtävää hoitamaan tai laitoksen johtajalle.

Valituksen on oltava perillä hallinto-oikeuden kirjaamossa viimeistään valitusajan viimeisenä päivänä ennen hallinto-oikeuden aukioloajan päättymistä.

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa

<https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Tämä asiakirja LSSAVI/8565/2022 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument LSSAVI/8565/2022 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Honkela Tanja 14.09.2023 08:18

Puheenjohtaja Paananen Arto 14.09.2023 08:19

Ratkaisija Vesaja Mikko 14.09.2023 08:27